

سه شنبه ۱۰ تیر ۱۴۰۴ ● شماره ۸۷۷۷

irannewspapper ● irannewspaper ●

دانشگاه

دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف حمایت خود از نظام دفاعی کشور را اعلام کردند

ایران شریف

غزل رضایی تانی / جامعه دانشگاهی در سال‌های گذشته همیشه همراه وطن بوده و با پوشش‌ها و برنامه‌های گوناگون نشان داده از هیچ حمایتی برای دفاع از ایران دریغ نمی‌کند. دانشگاه صنعتی شریف با تجاوز رژیم صهیونیستی از همان روز اول حمایت خود را از نظام دفاعی کشور در قالب پوشش «شریف فدای ایران» اعلام کرد. پوشش شریف فدای ایران» به‌هم‌صدا شدن با مردم و نیروهای مسلح کشور تأکید می‌کند. محمد حسین نریمانی یکی از فعالان پوشش «شریف فدای ایران» درباره هدف راه‌اندازی این پوشش به «ایران» می‌گوید: «ایده اولیه پوشش بعد از روز ۲۳ خرداد با اولین تجاوز اسرائیل شکل گرفت. جمعی از دانشجویان از گروه‌های مختلف جمع شدند و و ایده‌های خود را مطرح کردند، در نهایت در این شرایط بحرانی تصمیم گرفته شد که ما برای دلگرمی هر چه بیشتر در جامعه با مردم هم صدا شویم و این را به مردم بگوییم که دانشگاه صنعتی شریف در جنگ و دفاع از کشور پای کار است.»

او با اعلام اینکه تاکنون بیش از دو هزار نفر دانشجوی و بیش از صد نفر از اساتید و هیأت علمی دانشگاه به این پوشش پیوسته‌اند، می‌گوید: «اصل پوشش چند محور دارد. اول اینکه ما دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف، تجاوز رژیم صهیونیستی را محکوم و در قدم بعدی آمادگی دانشگاه صنعتی شریف را برای کمک به کشور اعلام می‌کنیم. به عنوان مثال طبق محتوای بیانیه پوشش ما، خانواده دانشگاه صنعتی شریف، این اقدامات ددمنشانه را به‌شدت محکوم می‌کنند و با تمام وجود، پاسخی هوشمندانه، قاطع، مقتدر و احیا کننده عزت ملی را از تمام مسئولین امر مطالبه می‌کنیم و مشخصاً آمادگی مان را برای نقش آفرینی در پیشرفت بیش از پیش صنایع دفاعی و امنیتی کشور متناسب با دانش و تخصص خود اعلام می‌کنیم. ما توانستیم ۸ سال پیاپی جلوی دشمنان قسم خورده‌مان بایستیم و حتی یک وجب هم از خاکمان کم نشود و این مهم حاصل نشد مگر به آن لحظه‌ای که مردم خود را در صحنه نبرد دیدند و با اراده قوی مبارزه و ایستادگی کردند.»

دانشجوی دانشگاه صنعتی شریف در پاسخ به این سؤال که کدام رشته‌ها و دانشجویان می‌توانند در این پوشش به صنایع دفاعی کشور کمک کنند؟ می‌گوید: «اکثر رشته‌های دانشگاه صنعتی شریف در زمینه‌های مهندسی و علوم کاربردی است، به همین دلیل همه این رشته‌ها می‌توانند در پوشش «شریف فدای ایران» ما را یاری کنند. این پوشش هنوز برای اینکه تبدیل به یک کار مستمر نشود و فراگاهی داشته باشد فاصله دارد، اما برای آن برنامه داریم تا از کشور خود دفاع کنیم.»

دانشگاه صنعتی شریف دانشجویانی دارد که دوست دارند در کشور خود بمانند

نریمانی با تأکید بر اینکه هنوز هم در دانشگاه شریف دانشجویان زیادی هستند که قصد مهاجرت ندارند و می‌خواهند در کشور خود زندگی کنند، می‌گوید: «از سال ۱۴۰۱ از دانشگاه شریف چهره‌ای به بیرون بازتاب داده شده که همه دانشجویان این دانشگاه صنعتی می‌خواهند بعد از فارغ التحصیلی از کشور خارج شوند و مهاجرت کنند. یکی از اهداف اصلی پوشش «شریف فدای ایران» این است که بگوید دانشگاه صنعتی شریف دانشجویانی دارد که دوست دارند در کشور خود بمانند و حتی به صنایع دفاعی کشور کمک کنند.»

این پوشش بستری برای انجام همه کارهایی است که دانشگاه شریف می‌تواند برای جنگ با اسرائیل و دفاع از خاک خود داشته باشد. فعال پوشش «شریف فدای ایران» با اشاره به کارهای متعددی که ذیل این پوشش انجام می‌شود، می‌گوید: «کارهای گروهی زیادی از سوی دانشجویان در این مدت انجام شد. به عنوان مثال هیأت الزهرا دانشگاه شریف طرحی به نام «محله مقاومت» داشتند، به این شکل که در آن دوازده روز، تعدادی از دانشجویان و اساتید دانشگاهی به محله طرشت که دانشگاه شریف در آنجا واقع است رفتند، به مردم شاخه‌های گل دادند، با آنها صحبت کردند و از آنها خواستند در هر شرایطی آرامش خود را حفظ کنند. همچنین یک خبریه‌ای به نام فردای سبز در دانشگاه شریف راه افتاد که توسط آن حدود سیصد میلیون تومان بسته ارزاق تهیه و میان نیازمندان توزیع شد. علاوه بر بسیج دانشجویی دانشگاه شریف نیز فعالیت‌هایی داشته به عنوان مثال در عید غدیر راهپیمایی برای نشان دادن حمایت از کشور، برگزار کردند. به طور کلی دانشگاه شریف با همه این طرح‌ها و برنامه‌ریزی‌ها تلاش دارد بگوید پای کشور خود ایستاده و حملات رژیم صهیونیستی را محکوم می‌کند با اینکه همه کارهایی که دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف برای جنگ انجام خواهند داد در ذیل پوشش «شریف فدای ایران» است. مثلاً ممکن است در کنار کمک به صنایع دفاعی کشور افرادی باشند که بخواهند با نوشتن شعر، مقاله و فعالیت‌های فرهنگی کمک کنند.»

هر کمکی می‌توانند ارائه دهند.»

شکل‌گیری شبکه خادم برای آگاهی‌رسانی بیشتر

در زمینه حضور در مناطق جنگی و مسائل روانی مرتبط با جنگ، فقر اطلاعاتی وجود دارد، به همین دلیل شبکه «خادم» تأسیس شده تا آموزش‌های لازم در شرایط بحرانی به شهروندان داده شود. او به راه‌اندازی پوششی در دوران تجاوزات رژیم صهیونیستی اشاره می‌کند و می‌گوید: ««ایران من، ایران قوی» پوششی بود که به سرعت شکل گرفت و افراد زیادی در این پوشش شرکت کردند. مردم در این پوشش هر کاری از دستشان برمی‌آمد، انجام می‌دادند: از بازسازی منازل و ارائه محل اسکان گرفته تا موضوعات ساخت‌وساز یا حتی شیشه‌بری و...»

همه داروخانه‌ها فعال بودند

خالدی با بیان این نکته که از نوروز داروخانه‌های هلال احمر به صورت ۲۴ ساعته فعالیت می‌کنند و یک روز هم تعطیل نبوده‌اند، می‌گوید: «این موضوع در شرایط جنگی بسیار کمک‌کننده بود. شایعات کمبود دارو در خصوص جمعیت هلال احمر صدق نمی‌کرد و چنین اتفاقی هم نیفتاد. بیشتر نیازها مربوط به پانسمان و داروهای مرتبط با درمان زخم و سوختگی بود و ربطی به داروهای ضدسرطان و تک‌نسخه‌ای نداشت، کما اینکه انبارهای استراتژیک دارویی قبل از عید شارژ شده بودند و در این خصوص هیچ مشکلی ایجاد نشد. انبارهای استراتژیک غیردارویی هم که باید برای درصدی از جمعیت هر شهر اقلیمی را ذخیره کند و آماده داشته باشد، قبل از عید شارژ شده بودند که نیازی به استفاده نشد و مشکلی پیش نیامد. البته در فضای مجازی شایعاتی بی‌روان آمد و اطلاعیه‌های فیکه منتشر شد که از جانب ما نبود. مهم‌ترین ویژگی جمعیت هلال احمر این بود که تمام مدیران ارشد سازمان‌ها و معاونت‌ها پای کار بودند. دکتر کولیوند، رئیس سازمان هم از بیشتر سایت‌ها بازدید می‌کردند که این کار در حفظ روحیه امدادگران تأثیر زیادی داشت.»

شروع شده و تا پایان طی شود.

بسته‌های غذای اضطراری هم آماده بود

بسته‌های غذایی اضطراری ۷۲ ساعته هم برای پخش در روزهای بحرانی آماده بود، اما به گفته خالدی خوشبختانه نیازی برای توزیع این بسته‌ها احساس نشد. او با اشاره به ایجاد قرارگاه رسانه‌ای برای ارسال بموقع و شفاف اطلاعات، توضیح می‌دهد: «مردم با چنین شرایطی آشنا نبودند. در تجاوزات رژیم صهیونیستی نشست گاز، ریزش آوار و حوادث ثانویه پیش می‌آمد که حتماً باید برای این موارد آگاهی‌رسانی می‌کردیم و به مردم آموزش می‌دادیم که در محل اصابت موشک و دیگر پرتابه‌ها تجمع نکنند، چون امداد رسانی با اخلال مواجه می‌شد. سگ‌های زنده یاب در عملیات آواربرداری و پیدا کردن مجروحان خیلی به ما کمک کردند، اما این سگ‌ها باید در سکوت کار کنند، ولی تجمع مردم و سروصدایی که ایجاد می‌شد، اجازه نمی‌داد سگ‌ها کارشان را انجام دهند. به همین دلیل آگاهی‌رسانی دقیق به مردم در این چند روز خیلی به ما کمک کرد.»

۵ شهید و ۳۰ مجروح سهم جمعیت هلال احمر

در تجاوزات جنگ ۱۲ روزه، پنج امدادگر شهید و بیش از ۳۰ نفر مجروح شدند. خالدی می‌گوید: «پنج نفر از امدادگرهای ما شهید شدند و بیش از ۳۰ نفر با جراحی جسمی داشتند یا به دلیل آسیب‌های روانی دچار مشکل شدند، اما موضوعی که باید به آن توجه کنیم روحیه بسیار بالای امدادگران است. بسیاری از نیروهای هلال احمر داوطلب هستند و روحیه فداکاری و ایثار بالایی دارند. این موضوع در روز تجاوز به صداوسیما ثابت شد. ما می‌خواستیم فقط ۳ نفر برای امداد رسانی به دل آتش بزنند، اما ۳۰ نفر آماده بودند. حتی بعد از انتخاب افراد قرار داده شود. در چنین مواقعی، رفتار و واکنش‌های بی‌ثباتی از افراد آسیب‌دیده سری می‌زند که توسط ۴۰۳۰ راهنمایی‌های لازم انجام می‌شد. افراد یا به پیام‌های صوتی مرتبط یا به کارشناسان به صورت تلفنی متصل می‌شدند تا روال درمان یا حسابداری هم حضور داشتند تا

انبارهای استراتژیک غیردارویی هم که باید برای درصدی از جمعیت هر شهر اقلیمی را ذخیره کند و آماده داشته باشد، قبل از عید شارژ شده بودند که نیازی به استفاده نشد

۵ شهید و ۳۰ مجروح

سهم جمعیت هلال احمر در دفاع از وطن بود

روایت امداد در ۱۲ روز جنگی

گزارش خبری

مهسا قوی‌قلب خیزنگار

گذشته در برنامه عملیاتی مشخص شد، جمعیت هلال احمر به ۷۰ هزار نیروی داوطلب نیاز دارد. از همان زمان آموزش تیم‌ها شروع شد و تا امروز به ۸۵۰۰ نفر آموزش تخصصی در رده‌های امداد و نجات، جاده‌ای، کوهستان، واکنش سریع، آواربرداری تخصصی و اسکان اضطراری ارائه شده است.

اردوگاه نیاز پیدا نکردیم.»

ورود سفیران امداد روانی برای یاری‌رسانی

سفیرهای امداد روانی یا تیم‌های «سحر» هلال احمر هم از همان لحظات اولیه وارد عملیات شدند. در این حوزه شماره ۴۰۳۰ که در زمان پاندمی کرونا خیلی کمک‌کننده بود نیز وارد عمل شد. مشاوران در دوران

خالدی می‌گوید: «البته در موضوع اسکان قرقی که اسکان این دوره با زمان‌های مشابه داشت این بود که معمولاً در جنگ، اردوگاه زده می‌شود و تا ماه‌ها اسکان برقرار است، اما تفاوت جنگ اخیر این بود که بنا کردن تعداد ۱۰۹۵ نفر اسکان اضطراری شدند و هلال احمر فوریت‌های درمانی را برای ۱۲۱۷ مجروح انجام داده و مجروحان به مراکز درمانی انتقال داده شدند.

یک روانپزشک در گفت و گو با «ایران» از لزوم توجه به سلامت روان کودکان می‌گوید

معجزه محبت در دل بحران

گزارش

محدّنه جعفری خیزنگار

مراقبت از روان کودک در بحران، کلیشه‌ای، پز دادن یا کلاس نیست، یک ضرورت حیاتی است. جنگ واژه‌ای است که تداعی گریزنازی، فقدان و ترومای عمیق است. اگر کودکی در اطرافتان دارید، قطعاً متوجه برخی از واکنش‌های او در این ۱۲ روز دفاع مقدس شده‌اید. اضطراب مزمن، افسردگی، اختلال استرس پس از سانحه، اختلالات خواب، پرخاشگری و... فقط بخشی از پیامدهای روان‌شناختی جنگ است. اما در میان گروه‌های مختلف جامعه، کودکان به دلیل عدم تکامل شناختی و هیجانی، بیشدت در برابر ترومای جنگ آسیب‌پذیرند. ترس از جدایی و ترس از دست دادن والدین واکنش‌های رایجی است که می‌تواند باعث دل درد، سردرد، شب‌اداری و گاهی سکوت‌های طولانی در کودکان شود.

دکتر سید فخرالدین آرمن متخصص اعصاب و روان درباره تبعات هرجامت بحرانی طبیعی و غیرطبیعی همچون جنگ‌ها بر روان کودکان می‌گوید: «جنگ فقط شهرها را ویران نمی‌کند، بلکه ساختار روان انسان را هم درهم می‌شکند. در میان قربانیان جنگ، کودکان آسیب‌پذیرترین گروه هستند؛ گروهی که نه نقشی در آغاز جنگ داشتند و نه دفاعی در برابر پیامدهایش دارند. کودکی که شرایط بحران و جنگی را می‌بیند و در معرض اخبار و اطلاعات قرار می‌گیرد یا شونده صداهای ناهنجار انفجار است، با تجربه‌هایی رو به‌رو می‌شود که

برای دستگاه روانی نابالغ او فراتر از ظرفیت و تحملش خواهد بود. در واقع در صورت بی‌توجهی به این مسائل می‌تواند آسیب‌های جدی، ماندگار و گاهی مادام‌العمر نیز داشته باشد.»

یکی از مهم‌ترین اختلالات روان که در کودکان جنگ‌دیده معمولاً ایجاد می‌شود، اختلال استرس پس از سانحه است. این روانپزشک توضیح می‌دهد: «اختلال استرس پس از سانحه یا همان PTSD یک اختلال روانی است که در پی تجربه یا مشاهده یک اتفاق وحشتناک رخ می‌دهد. یعنی کودکی که شاهد مرگ، آوارگی، بمباران و خشونت فیزیکی بوده، ممکن است دچار این اختلال شود. نشانه‌های آن با کابوس‌های مکرر، یادآوری ناگهانی حادثه، بی‌خوابی، واکنش‌های شدید به محرک‌های محیطی

مثل صدای بلند و اجتناب از موقعیت‌هایی که کودک را به یاد آن واقعه می‌اندازد، همراه است. مطالعات نشان می‌دهد، نرخ ابتلا به PTSD در کودکان پناهنده یا جنگ‌دیده گاهی به ۳۰ تا ۴۰ درصد می‌رسد.»

افسردگی

در کمین کودکان بحران دیده دکتر آرمن درباره دومین اختلالی که ممکن است در چنین تجربیاتی کریبانگیر کودکان شود، می‌گوید: «اضطراب فراگیر و ترس‌های غیرمنطقی مثل ترس از جدایی، ترس از دست دادن والدین و اضطراب نسبت به آینده و بی‌اعتمادی به جهان از دیگر واکنش‌های رایج است. این اضطراب می‌تواند علائمی مثل دل درد، سردرد، شب‌اداری و گاهی باعث سکوت‌های

کودک را تشویق کنیم که احساساتش را بیان کند. به هیچ وجه نباید به کودک فشار بیاوریم یا سؤال‌های استرس‌زا از آنها بپرسیم. باید به تخلیه هیجان‌های کودک هم کمک کنیم. روش‌هایی مثل نقاشی، بازی درمانی، قصه‌گویی و حتی نوشتن نیز می‌تواند راهی برای بیرون ریختن این هیجانات باشد

و شناختی است. یعنی بحران‌هایی مثل جنگ می‌تواند روند رشد طبیعی و روانی کودکان را مختل کند. مثلاً کودکی که قبلاً مستقل بوده ناگهان رفتارهای کودکانه از خودش نشان دهد، مثل ترس شدید از تاریکی. همچنین رشد مهارت‌های زبان، تمرکز و تفکر ممکن است دچار تأخیر شود و برایش مشکلاتی را ایجاد کند.»

والدین

چه اقداماتی انجام بدهند؟

مهمترین اقدام کاربردی برای والدین در شرایط بحرانی مثل جنگ، ایجاد امنیت روانی برای کودکان است. این روانپزشک در این‌باره توضیح می‌دهد: «اگر محیط بیرونی پرخطر است، فضای داخلی خانه باید ثبات داشته باشد. یعنی زمان خواب منظم، وعده غذایی ساده، پایدار و نظم قدیم زندگی پابرجا باشد و زمان و جای مشخصی برای استراحت داشته باشیم. والدین کودک هم باید تا جایی که می‌توانند تنش را از خود دور کنند، چون کودک به نگاه و لحن والدین هم واکنش نشان می‌دهد، نه صرفاً به واقعیت‌های بیرونی. کودک را تشویق کنیم که احساساتش را بیان کند. به هیچ وجه نباید به کودک فشار بیاوریم یا سؤال‌های استرس‌زا از آنها بپرسیم. باید به تخلیه هیجان‌های کودک هم کمک کنیم. روش‌هایی مثل نقاشی، بازی درمانی، قصه‌گویی و حتی نوشتن نیز می‌توانند راهی برای بیرون ریختن این هیجانات باشد.»

عادی‌سازی واکنش‌ها یکی دیگر از راهکارهای مقابله با تنش کودکان است. دکتر آرمن توضیح می‌دهد: «می‌توانیم به کودکان مان بگوییم، ترسیدن، گریه کردن، خواب بد دیدن و پرخاشگری در چنین شرایطی طبیعی است. این واکنش‌ها به ه خاطر ترسیدن است. یعنی تماس فیزیکی و ارتباط عاطفی هم در چنین شرایطی با کودکان بسیار حائز اهمیت است. یعنی تماس بدنی مثل در آغوش کشیدن، دست کودک را گرفتن و نوازش باعث ترشح هورمون اکسی‌توسین «oxytocin» می‌شود؛ اکسی‌توسین به عنوان «هورمون عشق» یا «هورمون پیوند»

محدود کردن مواجهه با اخبار خشونت‌آمیز، موضوع دیگری است که این متخصص اعصاب و روان به آن اشاره می‌کند و می‌گوید: «در صورتی که کودکان به رسانه‌ها، گوشی یا اخبار دسترسی دارند، والدین باید مراقب باشند تا کودکان با صحنه‌های خشونت‌آمیز روبه‌رو نشوند. واقعیت‌ها باید با زبان کودکان و با رعایت حد و مرز انجام شود. بازی نباید از کودکان گرفته شود، چرا که یکی از قوی‌ترین ابزارها برای درمانشان است. در چنین شرایطی توب بازی، نقاشی و نقش آفرینی باید برای کودک فراهم باشد. در صورت امکان مراجعه به متخصص روان‌درمانی کودک کمک کننده است. اگر شوک و تنش‌ها در شرایط بحرانی در کودکان به حدی ایجاد شده است که درمان‌های ساده نمی‌تواند آن را پوشش دهد، حتماً باید به متخصص و روان‌درمانگر مراجعه کنند و به هیچ وجه از کمک گرفتن برای غلبه به مشکلات کودکان‌شان خجالت نکشند.»

به گفته این روانپزشک، کودکانی که جنگ را تجربه می‌کنند، با خطر فراموش شدن و نادیده ماندن مواجه‌اند، چرا که زخمی که بر روح و روان‌شان خورده است، مثل زخم‌های جسمی آشکار نیست. همین زخم‌های نادیدنی اگر درمان نشوند، می‌توانند آینده کودک، خانواده و جامعه را به خطر بیندازند. باید باور کنیم که مراقبت از روان کودک در بحران اضافه نیست، یک ضرورت حیاتی است و هیچ کمک حرفه‌ای یا تخصصی جای محبت و حضور آگاهانه والدین را نمی‌گیرد. ترس بگیرد و احساس امنیت کند، آن لحظه می‌تواند برایش متفاوت باشد، که سال‌ها بعد هم اثر خویش را نشان دهد.